

skal kunne forlange lånene forrentet og afdraget, såfremt økonomien for de ejendomme, hvortil der er ydet lån, efter fondens skøn forbedres eller kan forbedres ved omprioritering, eller ændrede forhold for byggeriet taler herfor, herunder at der indtræder en stigning i det almindelige lejeniveau.

Af udvalgets betænkning fremgår det i øvrigt, at boligministeren over for udvalget har oplyst, at der ved fastlæggelse af de nærmere retningslinjer for lånenes ydelse, hvilket vil ske efter aftale med Boligselskabernes Landsbyggefond, vil blive lagt vægt på, at de enkelte boligselskabers konkrete økonomiske behov bliver afgørende for størrelsen og vilkårene for de enkelte lån. Ifølge forslaget skal lån først ydes, når der — efter at en afdeling har været i drift en vis kortere periode — er konstateret udlejningsvanskeligheder med deraf følgende lejetab. Lånet tænkes ydet i en vis årrække, afhængig af det enkelte boligselskabs eller afdelings økonomiske forhold. Det er dog ministeriets opfattelse, at lånene ikke bør kunne ydes for en længere periode end 5 år.

Boligministeren fremsatte under lovforslagets behandling i udvalget ændringsforslag vedr. forhøjelse af indtægtsgrænserne fra 40.000 kr. til 52.000 kr. (§ 16, stk. 1), vedr. en kombineret indtægtsgrænse (§ 94, stk. 1, samt forslag om ophævelse af lovens § 59 om boligministeriets godkendelse af pris og projekt ved opførelse af kommunale pensionistboliger. Denne ændring skal ses i forbindelse med ændringen af lov om boligsikring, hvorefter der fastsættes generelle grænser for, hvor stor en udgift der for den enkelte lejlighed kan anmeldes til refusion.

Loven trådte i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende. Ophævelsen af lovens § 59 fik virkning fra den 1. juli 1973.

Lovforslaget blev med de fremsatte ændringsforslag ved 3. behandling vedtaget enstemmigt med 142 stemmer.

28. Lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Ophævelse af godtgørelse for merværdiafgift m.v.). (Boligminister *Helge Nielsen*). Lov nr. 354 af 20. juni 1973.